

Reisverslag van de concertreis naar Boppard

19 - 23 oktober 2017

Willem Lentink

Verslag Concertreis van 19-23 oktober 2017 naar Boppard Duitsland.

Donderdag 19 oktober.

Om even voor half 10 vertrekken we vanaf station Schothorst met een 3/4 bezette bus. Een uur later wordt Repke Ottens in Vught opgepikt en Karel en Grieta Gootjes weer een uur later in Wesse. Voor goede wijn kennen we de uitdrukking “omfietswijn”, dit zijn

der Meulen heeft hier de voorbereidingen al voor getroffen. Even opruimen, kleding ordenen, dan naar de bar en om 19.00 uur zitten meer dan 150 mensen aan een uitgezette Mahl. Dit is één van de dingen waar dit land goed in is. Het eten wordt uitgeserveerd, keus tussen de hoofdgerechten vis en runderlapjes. Na de maaltijd wordt de jarige Wies de Jong toegezongen en Frits doet nog een aantal mededelingen van huishoudelijke aard met het oog op morgen. De dames valt een geheimzinnige samenkomst onder leiding van Cobi Fransoo ten deel. Daarna is iedereen vrij om naar keuze aan de bar of omgeving te hangen of te flaneren langs de Rhein. Om 23:00 uur hebben de meesten hun kamer wel dus “omfietsbassen”. Daarna koers gezet naar Monschau, waar een pauze van kwart voor 1 tot kwart over 2 volgt. De weergoden zijn ons uitzonderlijk goed gezind, dat lijkt een vast element bij onze tweejaarlijkse koorreis. Dus het terrasbezoek in Monschau is navenant. En inmiddels weer met veel collega-zangers met en zonder wederhelften opnieuw kunnen afstemmen. Zo rond half 6 bereikt onze bus de eindbestemming na een prachtige rit (zonder noemenswaardig oponthoud) Boppard am Rhein. Het uitladen en worden voorzien van de kamersleutel verloopt voorspoedig want Henk van

der Meulen heeft hier de voorbereidingen al voor getroffen.

Even opruimen, kleding ordenen, dan naar de bar en om 19.00 uur zitten meer dan 150 mensen aan een uitgezette Mahl. Dit is één van de dingen waar dit land goed in is. Het eten wordt uitgeserveerd, keus tussen de hoofdgerechten vis en runderlapjes. Na de maaltijd wordt de jarige Wies de Jong toegezongen en Frits doet nog een aantal mededelingen van huishoudelijke aard met het oog op morgen. De dames valt een geheimzinnige samenkomst onder leiding van Cobi Fransoo ten deel. Daarna is iedereen vrij om naar keuze aan de bar of omgeving te hangen of te flaneren langs de Rhein. Om 23:00 uur hebben de meesten hun kamer wel

opgezocht.....Het was morgen geweest en avond geworden, een mooie eerste dag.

Vrijdag 20 oktober.

Vanaf 8 uur een ontbijt met een buitengewoon uitgebreide keuze. Hoewel de routing (nog) niet helemaal je dat is, heb ik geen moment kunnen zien dat er ergens een (voedsel)tekort zou zijn. Anderhalf uur later stappen we op

Met de boot naar Koblenz

de boot en op enkele spetters regen na voeren we over een zonoevergoten Rijn met prachtige oevers met herfstkleurige wijngaarden. In Koblenz hebben de heren vrij tot 14:00 uur om dan in de kerk te zijn voor een repetitie. Vanaf dat moment is het koor met musici, solisten en dirigent compleet. Na de repetitie per bus terug naar onze basis om daar om half vijf te dineren, te verkleeden en wederom richting Koblenz voor het concert in de Sankt Kastorkirche. Tot onze grote vreugde en met enige verbazing treffen we bij aankomst een kerk aan waar al heel wat toehoorders zitten. Na enkele begroetingswoorden van de voorzitter openen we het concert met *Where no one stands alone* en daarmee wordt een stevige fundering voor deze avond in muzikaal opzicht neergezet. Voor mijn eigen gevoel lag

voor het "Publikum" het absolute hoogtepunt bij de uitvoering later op de avond van ons *Morte Christe*, een oudje in ons repertoire, maar nog niet sleets. Judith Sportel werd ademloos gevolgd toen ze het *Ave Verum* inzette en even later zong ze samen met onze Folkert Vreeken het eigentijdse *I believe* naar arrangement van Jimco Zijlstra. We werden muzikaal afgewisseld door Frauenchor Quodlibet. Een verfrissende afwisseling van *dameszang* onder de leiding van een begeisterende Direktor Wolfgang Fink, die ook zelf de vleugel speelt. De dames staan over de volle breedte op een verhoging in hun zwart-wit-rode kleding, hetgeen op zich al een

Koblenz

levendig beeld geeft. Het blokje na het NCM wordt ingezet met een gezamenlijk zingen door beide koren van *Singend einander verstehen* waarbij ik me niet geheel aan de indruk kan onttrekken dat de uitvoering aan onze zijde de tekstinhoud niet altijd geheel bevestigde. Maar het was enthousiast, de stemming komt er duidelijk wel in en wordt daarna door Quodlibet doorgezet met herschreven nummers als o.a. een *Halleluja* van Leonard Cohen. Tussen de kooroptredens zorgen onze virtuozen op de toetsen, Jan Lenselink en André van Vliet, voor het nodige spektakel, waarmee het publiek nogmaals wordt opgezweept. Deze memorabele avond wordt muzikaal afgesloten met een gezamenlijk *Klinge, Lied, Lange nacht* van Klaus Ochs. Daarna worden we door Quodlibet uitgenodigd om met elkaar het glas te heffen voor een terugblik. Tegen 0:30 uur kunnen we na een waar feest ons bed opzoeken.

Zaterdag 21 oktober.

Na het ontbijt hebben we weer ruim de tijd voor onszelf en om 12 uur gaan we met de bus naar Sankt Goar, de dames winkelen, de heren zingen en op eigen gelegenheid een lunch gebruiken. Om half drie weer naar het hotel in Boppard voor een wandeling of middagslaapje naar believen. Na de maaltijd rijden we om 19.00 uur rijden naar de eerder deze dag bezochte kerk.

Qua weer is deze dag te omschrijven als wisselend bewolkt en nu en dan een lichte bui; prima temperaturen. Bij het binnenkomen in de kerk zijn we hoogst verbaasd. De kerk is ruim een half uur voor aanvang van het concert eigenlijk al vol. Er wordt koortsachtig overleg gepleegd, alle beschikbare stoelen gebruiksklaar gezet en ons koor gestuurd naar de crypte van de eeuwenoude Evangelische Stiftskirche. Na het inleidend orgelspel zet het NCM in met *Die Vesper van L. van*

St. Goar

Beethoven. De klanken komen vanuit de catacomben de kerk in zonder dat het koor gezien wordt. Een wat andere beleving (naar mij later bleek hoog gewaardeerd). Daarna zoeken we onze plaatsen op en na het welkom van onze voorzitter wordt *O, Divine Redeemer*, een arrangement van André van Vliet op een compositie van Gounod, ingezet. Met groot gevoel voor de uiterste duisternis en strijd met de dood, die de componist op toon heeft

gezet, wordt deze muziek gebracht, een indrukwekkende uitvoering. We vertolken vervolgens wat lichter genre met *Nobody knows the trouble I've seen* met onze Folkert als solist. Daarna volgt *Heart Divine* (Dvořák) en een afsluitend intermezzo door Judith Sportel. Het Vokalensemble Mittelrhein onder leiding van Winfried Kahl komt op en we zingen gezamenlijk *Singend Einander Verstehen*, in een rap tempo door genoemde Winfried aangegeven. Het Vokalensemble gaat verder met Bachs' *Wachet auf, ruft uns die Stimme*. Wat mij treft, ik had er met André van Vliet al over gesproken, is dat het verschil in opvattingen met dit land zeker in de zangkunst hoorbaar is. Maar wat zou ik er verder over durven zeggen, Bach was een kind van dit land en wat mij betreft de allergrootste. Met enkele eigentijdse werken vervolgt het gemengde koor het programma. Dan komen onze toetsenisten aan bod en volgt als gebruikelijk een daverend applaus. Het volgende blokje zingen we *Vrienden*, waarbij het fijn blijkt dat mensen de letterlijke tekst met vertaling bij de hand hebben. Er wordt zichtbaar gebruik van gemaakt. Het bekende *La Virgine degli Angeli* wordt in engelachtige sfeer door Judith vertolkt, waarna de laatst gearrangeerde juweeltjes *You are the new day* en *The last of the Summerwine* volgen. Ook hier wordt een sfeer goed weergegeven. Bij de volgende wissel wordt door het Vokalensemble een

blokje liederen gezongen in de Gospel en Spiritual-sfeer. Er zit veel talent en durf in dit koor. Ik vroeg me wel af of alle wisselingen van plaats door koorleden nodig waren, maar dat is uiteraard aan Der Winfried. Het afsluitende blokje wordt geopend met *The long day closes*, gevolgd door *You raise me up*. Na *Dobra Noc*, (favoriet bij een aantal bassen) volgen 2 deeltjes uit de Medley van de musical *Cats*. Wat mij betreft heeft Judith gelukkig hierin de grootste rol, want aan het einde van zo'n 2^e concertdag is het weer mooi geweest. Uiteraard een gezamenlijke afsluiting met het afscheidslied *Klinge, Lied, lange Nacht*. In en rond de bar van ons hotel wordt nog lang nagepraat in een wel haast opgetogen sfeer. Het was zeer goed.

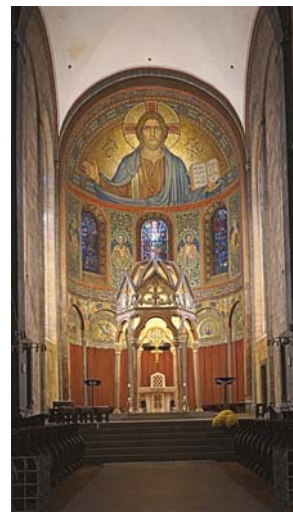
Zondag 22 oktober.

We hebben vandaag ruim de tijd en gaan na het ontbijt naar de Maria Himmelfahrt Kirche in Andernach. Na even inzingen begint om 11 uur de Mis met een sterk accent op de

Andernach

Wereldmissie. De pastoor heeft in dat opzicht een "makkie" want hij heeft geen preek. Van de dienst kunnen we (althans de bassen) niet heel veel meer volgen dan wat gezongen, die gelukkig afgedrukt staan in de liturgie. Wel zijn we getuigen van ferm orgelspel door André en de gebaren en directie van onze Maestro Jimco zijn te volgen. Toch lopen we nog ergens uit de rails in het slot van Gounod. Het was

uiteindelijk ook een noodgreep. Knap werk van onze reiscommissie want er waren andere plannen aan vooraf gegaan. De eerst gekozen plek daarvan gaan we deze zelfde middag nog bekijken

in Maria Laach. De dag is inmiddels regenachtig en we hebben ruim de tijd om een eetgelegenheid voor de lunch te zoeken om later naar de Abdij van Maria Laach door te rijden, iets wat je toch gezien moet hebben! Daar aangekomen hebben we toch weer wat zonnenschijn, typerend voor dit prachtige weekeinde, wat mij betreft: **Uitermate geslaagd.**

Deze laatste avond hoeven de mannen niet op te treden, maar ze worden vermaakt. Dit zal te maken hebben met een eerdere bijeenkomst die onze dames

2 kanjers

hadden o.l.v. Cobi Fransoo. Tijdens het diner, (ook nu

weer 2 keuzen), wordt Lenie de Jong toegezongen i.v.m. haar verjaardag en zet Hans Kray nog enkele mensen wegens bijzondere verdiensten in het zonnetje met het uitreiken van de enige echte NCM-kanjerprijs. We krijgen de kans om het voltallige

De reiscommissie wordt bedankt

personeel nog even toe te zingen en we worden als nette gasten bedankt. De zaal wordt na ons galgenmaal gescheiden in een deel voor de dames en het andere voor de heren, er wordt geluids-apparatuur geïnstalleerd en met veel lawaai wordt een optreden aangekondigd van de NCM-fanclub. Allereerst wordt Kees Rutte toegezongen omdat hij 55 jaar getrouwd is. Prachtig uitgedost met hartverwarmende T-shirts wordt er onder deskundige leiding van Ben Smit een reeks van liederen ten gehore gebracht. Er volgt een ware polonaise door de hele zaal, zodat bewezen is, dat wij niet veel wijn nodig hebben om toch een mooi feest te bouwen. Daarna gaan mensen nog even met een glaasje napraten en/of -genieten. Anderen zijn de koffer al aan het pakken, dan wel het bed ingedoken.

Maandag 23 oktober.

Vanaf 7 uur staan er al mensen in de rij om de kosten van hun drankjes af te rekenen. Ook dit loopt voor zover ik kon zien weer als een zonnetje. Tijdens het

ontbijt zingen we nogmaals op verzoek van het hotelpersoneel. Bellevue Rheinhof, een hotel om aan te bevelen, ook voor grote groepen. Vanaf 9 uur loopt de hal vol met mensen en koffers en vrijwel op tijd kunnen de drie bussen ons huiswaarts vervoeren. Ook dat is op een veilige manier gebeurd dankzij de kundige bemanning. Kortom: Heel veel redenen om in dankbaarheid en heel veel genoegens op dit prachtige weekeinde terug te blikken.

Willem Lentink.

Een impressie van Koblenz, Boppard, St. Goar en Maria Laach

